

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

26 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

președinte – Nicolae Gordilă,

judecători – Liliana Catan și Iurie Diaconu,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul, Bulbuc Boris, în numele inculpatului, împotriva sentinței Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 24 decembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2014, în cauza penală în privința lui

Vasilenco Iurie Grigore, născut la 16 septembrie 1986, originar din r-l Slobozia s. Cioburciu, domiciliat mun. Chișinău, str. Nuferilor, 2/2.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în prima instanță: 19.12.2013-24.12.2013
2. în instanța de apel: 29.05.2014-07.07.2014
3. în instanța de recurs: 23.10.2014 - 26.11.2014

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 24 decembrie 2013, Vasilenco I.G. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, la 7 ani închisoare în penitenciar de tip închis.

A fost dispusă încasarea prejudiciului material cauzat de la Vasilenco I.G. în beneficiul lui Achiruș Gheorghe în mărime de 20.100 lei, în beneficiul lui Șapa Vladimir în mărime 17.760 lei, în beneficiul lui Lupanciuc Ștefan în mărime 5860 lei, în beneficiul lui Plămădeală Tudor în mărime de 15.100 lei.

2. Potrivit sentinței, Vasilenco I.G. în perioada de timp 30.08.2013-31.08.2013, în jurul orelor 21.00-08.00, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, împreună și de comun acord cu persoane neidentificate de organul de urmărire penală, prin deteriorarea lacătului au pătruns în garajul nr.55 amplasat pe teritoriul cooperativei de construcție a garajelor nr.13 de pe strada Grenobli, 303, mun. Chișinău, care aparține cet. Plămădeală T. de unde au sustras pe ascuns bunuri de uz casnic în suma totală de 15.100 lei, cauzându-i astfel ultimului o daună considerabilă.

Tot el, în perioada de timp 11.10.2013 ora 11.00 pînă la 12.10.2013 ora 06.50, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane împreună și de comun acord cu persoane necunoscute, prin deteriorarea belciugelor ușilor au pătruns în garaje nr. 73, 51 și 130, amplasate pe teritoriul CCG-20, de pe str. Trandafirilor 20, mun. Chișinău, ce aparțin respectiv cet. Achiruș Gh., Șapa V. și Lupanciuc Ș., de unde au sustras pe ascuns bunuri de uz casnic în suma de 22.500 lei, 17.760 lei și 5860 lei, de unde cu care

au părăsit locul săvârșirii infracțiunii, cauzând fiecăruia din părțile vătămate daune în proporții considerabile.

Tot el, în perioada de timp 10.10.2013, ora 17.00 pînă la 13.10.2013, ora 15.00, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, împreună și de comun acord cu persoane necunoscute, prin deteriorarea ușii au pătruns în casa de locuit din str. Nufurilor 2B din mun. Chișinău, care aparține cu drept de proprietate cet. Mantaluță Boris, de unde pe ascuns au sustras bunuri de uz casnic în suma totală de 29.245 lei, cauzându-i ultimului daună în proporții considerabile.

Acțiunile lui Vasilenko I.G. au fost încadrate în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, *furtul, adică, sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două sau mai multe persoane, cu pătrunderea în alt loc de depozitare și cu cauzarea de daune cu proporții mari.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Bulbuc Boris, în numele inculpatului, în care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, cu stabilirea unei pedepse mai blînde în baza art. 79 Cod penal, invocînd ignorarea de către instanța de fond a circumstanțelor atenuante ca repararea benevolă a pagubei cauzate, recunoașterea vinovăției și căința sinceră, afectarea gravă prin greutatea poverii pedepsei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2014, a fost respins apelul declarat și menținută sentința fără modificări.

În motivarea soluției sale instanța de apel a menționat că autorul apelului și inculpatul au pledat pentru aplicarea unei pedepse mai blînde decît sancțiunea art. 186 alin. (4) Cod penal, după cum prevede art. 79 Cod penal, însă potrivit acestui articol, aplicarea legii mai blînde decît cea prevăzută de lege este posibilă în cazul existenței circumstanțelor excepționale în cauză.

Asemenea circumstanțe în cauză nu au fost stabilite, iar circumstanțele atenuante la care face trimitere apelantul, nu constituie circumstanțe excepționale. Totodată, inculpatul a comis infracțiunea dată în situație de recidivă periculoasă, iar art. 79 alin. (4) Cod penal indică expres că prevederile alin. (1) art. 79 Cod penal, nu se aplică în cazul recidivei de infracțiuni.

Așadar, instanța de fond just a decis atît în partea încadrării juridice, cît și în partea aplicării categoriei și termenului pedepsei, ținînd cont de circumstanțele stabilite în cauză, gravitatea infracțiunii săvârșite și persoana inculpatului.

5. Hotărîrile judecătorești se contestă, cu recurs de către avocatul Bulbuc B., în numele inculpatului, în care se solicită casarea acestora, în partea stabilirii pedepsei, cu rejudecarea cauzei în această parte și aplicarea art. 79 Cod penal, invocînd asprimea pedepsei prin ignorarea de către instanțele de judecată a circumstanțelor ca repararea benevolă a pagubei cauzate, recunoașterea vinovăției și căința sinceră, afectarea gravă prin greutatea poverii pedepsei și solicitarea admiterii apelului din partea părții vătămate Achiruș Gh.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de

către apărător, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece recursul este nemotivat și la stabilirea pedepsei instanțele de judecată au ținut cont de prevederile art. 61, 75 și 76 Cod penal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Partea apărării invocă dezacordul cu hotărârile judecătorești adoptate pe caz, în partea stabilirii pedepsei, astfel, în privința calificării acțiunilor inculpatului Vasileenco I.G. în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, instanța de recurs nu se va expune.

Analizând conținutul recursului declarat, Colegiul constată că apărătorul a invocat aplicarea neîntemeiată a pedepsei prea aspre, ignorând un cumul de circumstanțe ce în opinia recurentului ar permite aplicarea art. 79 Cod penal.

În acest sens Colegiul reține că, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, sancțiunea căruia prevede: „*închisoare de 5 la 10 ani*”.

Instanța de fond i-a stabilit inculpatului pedeapsa sub formă de: „*7 ani închisoare*”, concluzie menținută de către instanța de apel.

În contextul analizei argumentului neaplicării art. 79 Cod penal, Colegiul consideră necesar de invocat doctrina juridică penală, și anume, reieșind din textul normei prevăzute la alin. (1) art. 79 Cod penal, rezultă că la „*circumstanțe excepționale ale cauzei*” se atribuie așa circumstanțe sau un cumul de circumstanțe care *micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, gradul sau pericolul social al persoanei vinovatului*.

În art. 79 CP, sunt prevăzute *două temeiuri* pentru aplicarea pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de lege și anume:

- a) prezența circumstanțelor excepționale ale cauzei care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe;
- b) contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia.

În aceste temeiuri, circumstanțele prezente într-o cauză penală pot fi împărțite în două grupuri: 1) circumstanțe ce se referă direct la infracțiune și la persoana infractorului și 2) circumstanțe ce se referă la comportamentul vinovatului după comiterea infracțiunii.

La *primul grup* putem atribui circumstanțele care sunt legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul comiterii infracțiunii. La *al doilea grup* se atribuie circumstanțele legate de

comportarea vinovatului după consumarea infracțiunii, precum și contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia.

Astfel, Colegiul constată că, deși recurentul indică cumulul de circumstanțe: „repararea benevolă a pagubei cauzate, recunoașterea vinovăției și căința sinceră, afectarea gravă prin greutatea poverii pedepsei și solicitarea admiterii apelului din partea părții vătămate Achiruș Gh.”, însă acestea circumstanțe sunt atenuante și nu fac parte din cele excepționale.

Mai mult ca atât, conform art. 79 alin. (4) Cod penal, prevederile alin. (1) al aceleiași norme nu vizează persoanele adulte în cazul recidivei de infracțiune.

Astfel, luând în considerație prezența recidivei periculoase la cazul supus judecării, Colegiul atestă imposibilitatea aplicării prevederilor alin. (1) art. 79 Cod penal.

Reieșind din textele hotărârilor contestate și materialele cauzei, instanța de recurs remarcă, că argumentul dat fiind invocat cât în instanța de fond, atât și în instanța de apel, a format obiect de discuție în ambele instanțe, care și-au expus concluziile motivate privind această chestiune în hotărârile sale.

În recursul ordinar recurentul a indicat ca temei pentru recurs pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Colegiul analizând cazul de casare menționat, cu referire la aplicarea pedepsei individualizate contrar prevederilor legale, a constatat că acesta nu este incident în cauză, fiind analizat detaliat în prezentul punct al deciziei, precum și instanța de fond și de apel a examinat cauza penală fără careva abateri de la normele materiale și de procedură, corect a apreciat circumstanțele de fapt și de drept sub toate aspectele, stabilind corect tipul și cuantumul pedepsei inculpatului.

În urma celor supra indicate, Colegiul conchide că temeiul invocat de recurent nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor judecătorești adoptate pe caz și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul, Bulbuc Boris, în numele inculpatului, împotriva sentinței Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 24 decembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2014, în cauza penală în privința lui **Vasilenco Iurie Grigore**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 17 decembrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu